

dragendet gaar bl. a. ud paa, at der sker en Forandring med Hensyn til Jernbane-forholdene i Randers. Dette Spørgsmaal har ofte været under Debat her i Tinget, og i det Andragende, der foreligger, er der givet en ret udførlig Fremstilling af de forskellige Enkeltheder. Der er derfor ikke megen Anledning for mig til at komme ind paa Enkeltheder, saa meget mere som der vist hos de fleste med Forholdene kendte kun kersker en Opfattelse: den, at det vil være nødvendigt, at der foretages en Forandring snarest muligt. Det, der nærmest har afskrækket fra at foretage denne Forandring tidligere, er, at man har gyst tilbage for de dermed forbundne Omkostninger og har ment at kunne udsætte Sagen. Nu mener jeg imidlertid, at Tidspunktet er inde til, at dette Arbejde foretages fra det offentliges Side. Som bekendt flourer Provinsbyernes Næringsliv ikke paa den ønskeligste Maade for Øjeblikket, men føres under trykkede Forhold. Man maa derfor sørge for, at saa mange offentlige Arbejder som muligt blive iværksatte snarest. Dersom man paabegyndte den Slags store Arbejder i saadanne Tider, som man for Øjeblikket har, hvor der ikke er saa mange private Foretagender i Gang, vilde man ogsaa opnaa at faa dem udførte i alt Fald noget billigere end i Tider, hvor der arbejdes paa mange private Foretagender. Det andet Spørgsmaal, som er fremdraget i Andragendet, er Ønsket om, at den ny Silkeborg—Langaa-Bane kunde komme til at gaa til Randers i Stedet for at standse ved Langaa. Derved vilde man undgaa denne kostbare Udvidelse af Krydsningsstationen i Langaa. Denne vil ikke blot fordyre Anlægget, men ogsaa den daglige Drift. Ved at lade Banen gaa til Randers vil man ogsaa undgaa, at de Tog, der skulle køre hurtigt igennem, behøve at gøre Ophold paa denne Krydsningsstation. Jeg tror ikke, det vil være forbundet med saadanne Omkostninger, at man af den Grund ikke skulde kunne gaa med dertil, og jeg tror, det vil være en stor Lettelse for Trafikken. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Ændringsforslaget til det høje Tings Velvillie.

Knop: Jeg har tilladt mig at stille et Ændringsforslag til Betænkningens Nr. 59, som gaar ud paa at henvise et Andragende fra forhenværende Telegrafbud H. Nielsen, Svendborg, om Pensionsforhøjelse, til Ministeren for offentlige Arbejder. Finansudvalget har ikke fundet nogen Anledning

til at imødekomme Mandens Andragende, antagelig af den Grund, at Telegrafvæsenets Pensionslov ikke er ældre end fra 16. Marts 1900, og fordi man altsaa gik ud fra, at der ikke kunde være Grund til, at nogen af Telegrafvæsenets Funktionærer saa hurtigt, efter at denne Lov var kommen ud, skulde kunne forlange Pensionsforhøjelse. Naar denne Mand dog andrager om denne Forhøjelse, er det, fordi han føler sig tilsidesat ved den ny Pensionslov for Telegrafvæsenet. Sagen er nemlig den, at ved denne Lov fik alle de afgaaede Funktionærer ved Telegrafvæsenet, som havde været i Telegrafvæsenets Tjeneste, før dette gik over til at være en Statsinstitution, deres Anciennitet beregnet saaledes, at ogsaa deres Tjenestetid for Telegrafvæsenet overgik til Staten, regnedes med — alle med Undtagelse af Budene, som ikke toges med i Betragtning. Efter hvad jeg har forstaaet, er denne Mand i Svendborg imidlertid den eneste af de fra Telegrafvæsenet afgaaede Bude, som er tilbage fra den Tid, og han synes derfor, det er rimeligt, at der tages samme Hensyn til ham som til andre Telegraffunktionærer, saaledes at hans Pension beregnes paa samme Maade som den Pension, der er bleven bevilget de øvrige Funktionærer. Det er det, Manden ønsker og har bedt først Ministeren for offentlige Arbejder og siden Finansudvalget om. Paa Mandens Vegne beklager jeg meget, at Finansudvalget ikke har kunnet tage Hensyn til denne gamle Mand, hvis Pension ikke kan strække til, da han jo er svagelig, og som derfor er henvist til andre Folks Velvillie og Omsorg. Af Hensyn hertil har jeg stillet dette Ændringsforslag for maaske at faa Ministeren til at foretage yderligere Undersøgelser i Sagen. Det, jeg særlig sætter Pris paa, er altsaa, om man ikke endnu en Gang vil tage under Overvejelse, hvorvidt man ikke kunde imødekomme den gamle Mands Andragende netop særlig i Betragtning af, at han er den eneste Funktionær blandt Telegrafbudene, der er tilbage fra den Tid. Med disse Par Ord skal jeg tillade mig at anbefale mit Ændringsforslag.

Ole Olsen: Som den ærede Ordfører kortelig berørte, gaar Betænkningens Nr. 16 ud paa at faa nogle bedre Togforbindelser paa Lolland. Den ærede Ordfører udtalte, at Trafikforholdene vare langt gunstigere for Sjællænderne og Fynboerne end for Jyderne i Almindelighed, og at Jyl-